KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 26.4.2006
KOM(2006) 188 wersja ostateczna

2006/0062 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

dotycząca podpisania umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską

Wniosek

DECYZJA RADY

dotycząca zawarcia umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską

(przedstawione przez Komisję)

UZASADNIENIE

I. TŁO POLITYCZNO-PRAWNE

Na szczycie w Sankt Petersburgu Unia Europejska i Rosja doszły do porozumienia w kwestiach szybkiego zakończenia negocjacji w sprawie umowy o readmisji oraz promowania lepszego wykorzystania elastyczności zasad wizowych wynikających z układu z Schengen.

W Brukseli w dniach 20–21 października 2004 r., po uzyskaniu zezwolenia Rady w dniu 12 lipca 2004 r., Komisja rozpoczęła negocjacje z Federacją Rosyjską w sprawie ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych, kontynuując równolegle negocjacje w sprawie umowy o readmisji. Zorganizowano sześć rund negocjacyjnych oraz cztery spotkania techniczne. Ostateczne teksty umów o readmisji i ułatwieniach wizowych parafowali (na pierwszej i ostatniej stronie) – przy okazji posiedzenia Stałej Rady Partnerstwa na szczeblu ministrów sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, które odbyło się w dniu 13 października 2005 r. w Luksemburgu – wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej, Franco Frattini, oraz doradca prezydenta, Wiktor Iwanow. Kompletne teksty obu umów parafowano oficjalnie w Moskwie w dniu 4 kwietnia 2006 r.

Na wszystkich etapach negocjacji państwa członkowskie były regularnie informowane o ich przebiegu, zasięgano także regularnie opinii państw członkowskich w tej sprawie na forum stosownych grup roboczych i komitetów Rady.

Dla Wspólnoty podstawą prawną umowy jest art. 62 ust. 2 lit. b) w powiązaniu z art. 300 TWE.

Dołączone wnioski stanowią natomiast narzędzie prawne pozwalające na podpisanie i zawarcie przedmiotowej umowy. Rada stanowi większością kwalifikowaną. Parlament Europejski zgodnie z art. 300 ust. 3 traktatu WE będzie musiał wyrazić formalną opinię w sprawie zawarcia umowy.

Wniosek dotyczący decyzji o zawarciu umowy zawiera konieczne ustalenia dotyczące jej praktycznego stosowania. Określa się w nim w szczególności, że Komisja Europejska, wspomagana przez ekspertów z państw członkowskich, reprezentuje Wspólnotę we wspólnym komitecie ustanowionym na mocy art. 13 umowy.

Zgodnie z art. 13 ust. 4 wspólny komitet może przyjąć własny regulamin wewnętrzny. Stanowisko Komisji w tym względzie przyjmuje Komisja, działając w porozumieniu ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę.

II. WYNIK NEGOCJACJI

Komisja uważa, że cele wyznaczone przez Radę w jej wytycznych negocjacyjnych zostały osiągnięte i że projekt umowy o ułatwieniach wizowych jest dla Wspólnoty do przyjęcia.

Ostateczną treść umowy można podsumować w następujący sposób:

– Decyzję w sprawie wydania wizy trzeba będzie zasadniczo podjąć w ciągu 10 dni kalendarzowych w odniesieniu do wszystkich wnioskodawców. W razie konieczności przeprowadzenia dokładniejszej analizy okres ten można przedłużyć do 30 dni. W nagłych przypadkach termin podjęcia decyzji może wynieść trzy dni lub krócej;

– Rosja znacząco obniżyła opłatę wizową do 35 EUR (aktualna opłata wizowa w obszarze Schengen). Opłata ta będzie obowiązywać wszystkich obywateli UE i rosyjskich (w tym turystów) i obejmie zarówno wizy jednokrotnego, jak i wielokrotnego wjazdu. Istnieje możliwość podniesienia opłaty do 70 EUR w pilnych przypadkach, kiedy wnioskodawca składa wniosek wizowy oraz towarzyszące mu dokumenty w terminie trzech dni przed wyjazdem lub krótszym, nie podając żadnego uzasadnienia. Nie dotyczy to wniosków składanych z przyczyn humanitarnych lub zdrowotnych ani w związku ze śmiercią krewnych. Ponadto niektóre kategorie osób są zwolnione z opłaty wizowej: bliscy krewni, urzędnicy realizujący zadania rządowe, studenci, osoby uczestniczące w programach wymiany kulturalno-edukacyjnej lub imprezach sportowych oraz osoby wyjeżdżające ze względów humanitarnych;

– Uproszczono wymagane formalności dla takich kategorii osób, jak: bliscy krewni, przedsiębiorcy, członkowie oficjalnych delegacji, studenci, uczestnicy wydarzeń naukowych, kulturalnych oraz imprez sportowych, dziennikarze, osoby odwiedzające cmentarze wojskowe i cywilne, kierowcy przewożący towary w ruchu międzynarodowym oraz świadczący usługi transportu pasażerskiego. Od osób należących do wyżej wymienionych kategorii jako uzasadnienia celu podróży można wymagać jedynie dokumentów wymienionych w umowie. Nie wymaga się żadnego innego uzasadnienia, zaproszenia ani zatwierdzenia przewidzianych w przepisach prawnych stron;

– Dla następujących kategorii osób uproszczono również zasady wydawania wiz wielokrotnego wjazdu:

a) członkowie rządów i parlamentów krajowych i regionalnych oraz trybunałów konstytucyjnych i sądów najwyższych, współmałżonkowie i dzieci odwiedzający obywateli UE lub Federacji Rosyjskiej legalnie zamieszkujących na terytorium drugiej strony – wiza ważna do pięciu lat (lub krócej odpowiednio do okresu ważności mandatu lub zezwolenia na legalny pobyt);

b) członkowie oficjalnych delegacji, przedsiębiorcy, uczestnicy wydarzeń naukowych, kulturalnych i imprez sportowych, dziennikarze oraz maszyniści i załogi pociągów, pod warunkiem że w ciągu dwóch poprzednich lat w sposób właściwy wykorzystali jednoroczną wizę wielokrotnego wjazdu i wciąż aktualne są powody ubiegania się o wizę wielokrotnego wjazdu – wydaje się wizy ważne co najmniej dwa lata i co najwyżej pięć lat;

– Osoby posiadające paszport dyplomatyczny są zwolnione z obowiązku wizowego w przypadku krótkich pobytów. Wspólna deklaracja stanowi, że każda ze stron może skorzystać z prawa do zawieszenia przepisu dotyczącego zwolnienia osób posiadających paszporty dyplomatyczne z obowiązku wizowego (art. 11), jeśli druga ze stron nadużywa praw wynikających z tego przepisu lub jeśli jego wykonanie może zagrozić bezpieczeństwu publicznemu;

– Obie strony zgadzają się jak najszybciej podjąć działania w kwestii procedur rejestracji, mając na uwadze ich uproszczenie. W drodze wymiany listów z dnia 6 października 2005 r. między prezydencją brytyjską a ambasadorem rosyjskim przy UE uzgodniono, że kwestię tę należy regularnie uwzględniać podczas spotkań między UE i Rosją dotyczących sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Stała Rada Partnerstwa UE–Rosja ds. Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, której spotkanie odbyło się w Luksemburgu w dniu 13 października 2005 r., była pierwszą okazją do konstruktywnej wymiany poglądów w tej sprawie.

– Podczas spotkania uzgodniono treść protokołu, zgodnie z którym Wspólnota Europejska podejmie działania w celu ułatwienia tranzytu osób posiadających wizę Schengen lub zezwolenie na pobyt w obszarze Schengen przez terytorium państw członkowskich, które jeszcze nie w pełni stosują dorobek Schengen. W dniu 22 sierpnia 2005 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący uproszczonego systemu kontroli osób na granicach zewnętrznych na podstawie jednostronnego uznania przez nowe państwa członkowskie niektórych dokumentów wydanych przez państwa Schengen. Trwają negocjacje w sprawie tego wniosku, które powinny zakończyć się w ciągu najbliższych miesięcy.

Szczególną sytuację Danii, Zjednoczonego Królestwa i Irlandii uwzględniono w preambule oraz we wspólnych deklaracjach dołączonych do umowy. Podobnie we wspólnej deklaracji do umowy uwzględniono fakt włączenia Norwegii i Islandii we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.

Ponieważ umowa w sprawie ułatwień wizowych oraz umowa o readmisji są powiązane, obie powinny zostać podpisane i zawarte równocześnie; powinny także równocześnie wejść w życie.

III. WNIOSKI

W świetle powyższych ustaleń Komisja proponuje, by Rada:

– przyjęła decyzję o podpisaniu umowy w imieniu Wspólnoty i upoważniła przewodniczącego Rady do wyznaczenia w tym celu należycie umocowanej osoby (lub osób);

– zatwierdziła, po konsultacji z Parlamentem Europejskim, załączony tekst umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską.

Wniosek

DECYZJA RADY

dotycząca podpisania umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. b) pkt (i) oraz (ii) w powiązaniu z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji[1],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją z dnia 12 lipca 2004 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia negocjacji w sprawie umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych między Wspólnotą Europejską i Federacją Rosyjską.

(2) Negocjacje umowy rozpoczęto w dniach 20–21 października 2004 r. i zakończono 18 października 2005 r.

(3) Umowa parafowana w Moskwie dnia 4 kwietnia 2006 r. powinna zostać podpisana, z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie.

(4) Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii oraz protokołem włączającym dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie są nią związane ani jej nie podlegają.

(5) Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie jest nią związana ani jej nie podlega,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

[1] Dz.U. C z […], str. […].

Artykuł

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską oraz dokumentów z nią związanych, obejmujących tekst umowy, protokół oraz siedem wspólnych deklaracji, z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie.

Sporządzono w Brukseli, dnia ……..…… 2006 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

2006/0062 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

dotycząca zawarcia umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. b) pkt (i) oraz (ii) w powiązaniu z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji[2],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[3],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty Europejskiej umowę o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską.

(2) Umowa została podpisana w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu …… 2006 r., z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją Rady ……../……/WE z dnia [……] r.

(3) Umowa ta powinna zostać zatwierdzona.

(4) Na mocy umowy ustanawia się Wspólny Komitet ds. Zarządzania Umową, który może przyjąć swój regulamin wewnętrzny. Celowe jest wprowadzenie uproszczonej procedury ustalania stanowiska Wspólnoty w tym przypadku.

(5) Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii oraz protokołem włączającym dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie są nią związane ani jej nie podlegają.

(6) Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie jest nią związana ani jej nie podlega,

---

[2] Dz.U. C z […], str. […].
[3] Dz.U. C z […], str. […].

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Europejskiej umowę o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską.

Tekst umowy stanowi załącznik do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje notyfikacji przewidzianej w art. 15 ust. 1 umowy[4].

Artykuł 3

Komisja, wspomagana przez ekspertów z państw członkowskich, reprezentuje Wspólnotę we wspólnym komitecie ekspertów ustanowionym na mocy art. 13 umowy.

Artykuł 4

Stanowisko Wspólnoty we wspólnym komitecie ekspertów dotyczące przyjęcia jego regulaminu zgodnie z wymogami art. 13 ust. 4 umowy przyjmuje Komisja po konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę.

Sporządzono w Brukseli, dnia ……..…… 2006 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

[4] Termin wejścia w życie umowy zostanie opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* [przez Sekretariat Generalny Rady].

<u>Załącznik</u>

UMOWA

między

Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską

o ułatwieniach w wydawaniu wiz

obywatelom Unii Europejskiej i Federacji Rosyjskiej

STRONY,

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, zwana dalej „Wspólnotą”, oraz FEDERACJA ROSYJSKA,

pragnąc ułatwiać bezpośrednie kontakty między ludźmi, będące ważnym warunkiem stałego rozwoju związków gospodarczych, humanitarnych, kulturalnych, naukowych i innych, poprzez wprowadzenie na zasadzie wzajemności ułatwień w wydawaniu wiz obywatelom Unii Europejskiej i Federacji Rosyjskiej;

uwzględniając wspólne oświadczenie uzgodnione na szczycie w Sankt Petersburgu w dniu 31 maja 2003 r., w którym stwierdza się, że Unia Europejska i Federacja Rosyjska zgodziły się zbadać możliwości wprowadzenia w dalszej perspektywie ruchu bezwizowego;

potwierdzając zamiar ustanowienia bezwizowego systemu podróżowania między Federacją Rosyjska a Unią Europejską;

mając na uwadze umowę o partnerstwie i współpracy z dnia 24 czerwca 1994 r. ustanawiającą partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi – z jednej strony – a Federacją Rosyjską – z drugiej strony;

uwzględniając wspólne oświadczenie w sprawie rozszerzenia UE i stosunków UE–Rosja, przyjęte w dniu 27 kwietnia 2004 r., potwierdzające zamiar Unii Europejskiej i Federacji Rosyjskiej ułatwienia procedur wydawania wiz obywatelom Unii Europejskiej i Federacji Rosyjskiej na zasadzie wzajemności oraz rozpoczęcia negocjacji celem zawarcia umowy;

uznając, że ułatwienia te nie powinny prowadzić do nielegalnej migracji, oraz przykładając szczególną wagę do kwestii bezpieczeństwa i readmisji;

biorąc pod uwagę Protokół w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Protokół włączający dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej z dnia 7 lutego 1992 r. oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską z dnia 25 marca 1957 r., a także potwierdzając, że postanowienia niniejszej umowy nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej;

biorąc pod uwagę Protokół w sprawie stanowiska Danii, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej z dnia 7 lutego 1992 r. oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską z dnia 25 marca 1957 r., a także potwierdzając, że postanowienia niniejszej umowy nie mają zastosowania do Królestwa Danii,

PODEJMUJĄ NASTĘPUJĄCE POSTANOWIENIA:

Artykuł 1 – Cel i zakres umowy

Celem niniejszej umowy jest wprowadzenie na zasadzie wzajemności ułatwień w wydawaniu wiz obywatelom Unii Europejskiej i Federacji Rosyjskiej planującym pobyt nie dłuższy niż 90 na każde 180 dni.

Artykuł 2 – Postanowienia ogólne

1. Ułatwienia wizowe, o których mowa w niniejszej umowie, mają zastosowanie do obywateli Unii Europejskiej i Federacji Rosyjskiej, o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Federacji Rosyjskiej, Wspólnoty lub państw członkowskich, postanowień niniejszej umowy lub innych umów międzynarodowych.

2. W odniesieniu do zagadnień nieobjętych postanowieniami niniejszej umowy, takich jak: odmowa wydania wizy, uznanie dokumentów podróży, dowód posiadania wystarczających środków finansowych niezbędnych do wjazdu, odmowa wjazdu oraz procedury wydalania osób, stosuje się prawo krajowe Federacji Rosyjskiej lub prawo państw członkowskich bądź Wspólnoty.

Artykuł 3 – Definicje

Na potrzeby niniejszej umowy:

a) „*państwo członkowskie*" oznacza każde państwo członkowskie Unii Europejskiej, z wyjątkiem Królestwa Danii, Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej;

b) „*obywatel Unii Europejskiej*" oznacza każdego obywatela państwa członkowskiego zgodnie z definicją zawartą w lit. a);

c) „*obywatel Federacji Rosyjskiej*" oznacza każdą osobę, która posiada lub której nadano obywatelstwo Federacji Rosyjskiej zgodnie z jej ustawodawstwem;

d) „*wiza*" oznacza wydane zezwolenie lub decyzję podjętą przez jedno z państw członkowskich lub Federację Rosyjską, wymagane w związku z:

   – wjazdem na terytorium tego państwa członkowskiego, kilku państw członkowskich lub Federacji Rosyjskiej z zamiarem pobytu nie dłuższego niż 90 dni łącznie,

   – wjazdem na terytorium tego państwa członkowskiego, kilku państw członkowskich lub Federacji Rosyjskiej w celu tranzytu;

e) „*osoba zamieszkująca legalnie*" oznacza:

   – w przypadku Federacji Rosyjskiej – każdego obywatela Unii Europejskiej, który uzyskał zezwolenie na pobyt czasowy, zezwolenie na pobyt lub wizę studencką bądź pracowniczą uprawniającą do przebywania na terytorium Federacji Rosyjskiej przez okres nie dłuższy niż 90 dni;

   – w przypadku Unii Europejskiej – każdego obywatela Federacji Rosyjskiej, który został upoważniony lub uprawniony na podstawie prawodawstwa wspólnotowego lub krajowego do pobytu na terytorium jednego z państw członkowskich przez okres nie dłuższy niż 90 dni.

Artykuł 4 – Dokumenty potwierdzające cel podróży

1. W odniesieniu do niżej wymienionych kategorii obywateli Unii Europejskiej i Federacji Rosyjskiej za wystarczające uznaje się następujące dokumenty uzasadniające cel podróży na terytorium drugiej strony:

a) w przypadku członków oficjalnych delegacji, którzy na zaproszenie skierowane do państw członkowskich, Unii Europejskiej lub Federacji Rosyjskiej uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w wydarzeniach organizowanych na terytorium Federacji Rosyjskiej lub jednego z państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe:

– pismo wydane przez właściwy organ danego państwa członkowskiego lub Federacji Rosyjskiej lub przez instytucję europejską, potwierdzające, że wnioskodawca jest członkiem delegacji udającej się na terytorium drugiej strony w celu udziału w jednym z wyżej wymienionych wydarzeń, wraz z kopią oficjalnego zaproszenia;

b) w przypadku przedsiębiorców i przedstawicieli organizacji branżowych:

– pisemny wniosek sporządzony przez przyjmującą osobę prawną, spółkę, organizację, przyjmujące biuro bądź ich oddziały, władze państwowe lub lokalne Federacji Rosyjskiej i państw członkowskich lub komitety organizacyjne targów, konferencji i sympozjów handlowych mających miejsce na terytorium Federacji Rosyjskiej albo jednego z państw członkowskich;

c) w przypadku kierowców przewożących towary w ruchu międzynarodowym i świadczących usługi transportu pasażerskiego między terytorium Federacji Rosyjskiej a państwami członkowskimi pojazdami zarejestrowanymi w państwach członkowskich lub Federacji Rosyjskiej:

– pisemny wniosek sporządzony przez krajowe stowarzyszenie (związek) przewoźników Federacji Rosyjskiej lub krajowe stowarzyszenia przewoźników państw członkowskich do spraw międzynarodowego transportu drogowego, w którym podaje się cel, czas trwania i częstotliwości przejazdów;

d) w przypadku członków załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemieszczających się między terytoriami państw członkowskich i Federacji Rosyjskiej:

– pisemny wniosek sporządzony przez właściwe przedsiębiorstwo kolejowe Federacji Rosyjskiej lub państw członkowskich określające cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;

e) w przypadku dziennikarzy:

zaświadczenie lub inny dokument wydane przez organizację zawodową stanowiące dowód na to, że dana osoba jest zawodowym dziennikarzem oraz dokument wydany przez pracodawcę zaświadczający, że cel podróży wiąże się z zadaniem dziennikarskim;

f) w przypadku osób biorących udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany:

– pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą uczestnika tych działań;

g) w przypadku uczniów, studentów, studentów podyplomowych oraz towarzyszących im nauczycieli, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany oraz innych działań szkolnych:

– pisemny wniosek lub zaświadczenie o przyjęciu na listę uczniów/studentów sporządzone przez uniwersytet, akademię, instytut, kolegium lub szkołę lub legitymacja uczniowska/studencka bądź zaświadczenie z kursów, na które uczęszczać będzie dana osoba;

h) w przypadku uczestników międzynarodowych imprez sportowych i osób im towarzyszących w celach zawodowych:

– pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą: właściwe organy, krajowe związki sportowe państw członkowskich lub Federacji Rosyjskiej i krajowy komitet olimpijski Federacji Rosyjskiej lub krajowe komitety olimpijskie państw członkowskich;

i) w przypadku uczestników oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta bliźniacze:

– pisemny wniosek sporządzony przez naczelników/prezydentów/burmistrzów tych miast;

j) w przypadku bliskich krewnych – współmałżonków, dzieci (w tym przysposobionych), rodziców (w tym opiekunów), dziadków i wnuków – odwiedzających obywateli Unii Europejskiej lub Federacji Rosyjskiej legalnie zamieszkujących na terytorium Federacji Rosyjskiej lub państw członkowskich:

– pisemny wniosek sporządzony przez osobę przyjmującą;

k) w przypadku osób pragnących odwiedzić cmentarz wojskowy lub cywilny:

– oficjalny dokument potwierdzający istnienie i fakt utrzymywania grobu, a także powinowactwo rodzinne lub inny związek łączący wnioskodawcę z pochowanym.

2. Pisemny wniosek, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zawiera następujące informacje:

a) w przypadku osoby zapraszanej – imię i nazwisko, datę urodzenia, płeć, obywatelstwo, numer dowodu, czas i cel podróży, liczbę poprzednich wjazdów oraz imię i nazwisko dzieci małoletnich towarzyszących osobie zapraszanej;

b) w przypadku osoby zapraszającej – imię, nazwisko i adres lub

c) w przypadku, gdy strona zapraszająca jest osobą prawną, spółką lub organizacją – pełną nazwę i adres oraz

– jeśli wniosek sporządza organizacja – imię i nazwisko oraz stanowisko osoby podpisującej wniosek;

– jeśli strona zapraszająca jest osobą prawną, spółką lub biurem albo oddziałem spółki/biura z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego – numer rejestracyjny w formie wymaganej przez prawo krajowe danego państwa członkowskiego;

– jeśli strona zapraszająca jest osobą prawną, spółką lub biurem albo oddziałem spółki/biura z siedzibą na terytorium Federacji Rosyjskiej – numer identyfikacji podatkowej.

3. W przypadku kategorii obywateli, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wszystkie kategorie wiz wydaje się według procedury uproszczonej, nie wymagając żadnego innego uzasadnienia, zaproszenia lub zatwierdzenia dotyczącego celu podróży, przewidzianego w prawodawstwie stron.

Artykuł 5 – Wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu

1. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich oraz Federacji Rosyjskiej wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności do pięciu lat następującym kategoriom obywateli:

a) członkom rządów i parlamentów krajowych i regionalnych, trybunałów konstytucjonalnych i sądów najwyższych, o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej umowy w zakresie pełnionych przez nich obowiązków – z okresem ważności nie dłuższym niż czas sprawowania urzędu, jeśli jest on krótszy niż 5 lat.

b) współmałżonkom i dzieciom (w tym przysposobionym) poniżej 21. roku życia lub pozostającym na utrzymaniu rodziców, odwiedzającym obywateli Unii Europejskiej i Federacji Rosyjskiej zamieszkującym legalnie na terytorium Federacji Rosyjskiej lub państw członkowskich – na czas ograniczony do okresu ważności ich zezwolenia na legalny pobyt.

2. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich i Federacji Rosyjskiej wydają niżej wymienionym kategoriom obywateli wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności do jednego roku, pod warunkiem że w poprzednim roku otrzymali oni przynajmniej jedną wizę, z której skorzystali zgodnie z prawem w celu wjazdu na terytorium odwiedzanego kraju i pobytu w tym kraju, oraz że wniosek o wizę wielokrotnego wjazdu jest uzasadniony:

a) członkom oficjalnych delegacji, którzy na zaproszenie skierowane do państw członkowskich, Unii Europejskiej lub Federacji Rosyjskiej uczestniczą w oficjalnych spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w wydarzeniach organizowanych na terytorium Federacji Rosyjskiej lub jednego z państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;

b) przedsiębiorcom i przedstawicielom organizacji branżowych, którzy odbywają regularne podróże do Federacji Rosyjskiej lub państw członkowskich;

c) kierowcom przewożącym towary w ruchu międzynarodowym i świadczącym usługi transportu pasażerskiego między Federacją Rosyjską a państwami członkowskimi pojazdami zarejestrowanymi w państwach członkowskich lub Federacji Rosyjskiej;

d) członkom załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemieszczającym się między państwami członkowskimi i Federacją Rosyjską;

e) osobom biorącym udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany, które odbywają regularne podróże do Federacji Rosyjskiej lub państw członkowskich;

f) uczestnikom międzynarodowych imprez sportowych i osobom im towarzyszącym w celach zawodowych;

g) dziennikarzom;

h) uczestnikom oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta bliźniacze.

3. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich i Federacji Rosyjskiej wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności co najmniej dwóch lat i co najwyżej pięciu lat kategoriom obywateli wymienionym w ustępie drugim niniejszego artykułu, pod warunkiem że w poprzednich dwóch latach korzystali oni zgodnie z prawem z wiz jednokrotnego wjazdu w celu wjazdu i pobytu na terytorium odwiedzanego kraju, oraz że nadal aktualne są powody ubiegania się o wizę.

4. Całkowity czas pobytu osób, o których mowa w ust. 1–3 niniejszego artykułu, na terytorium państw członkowskich lub Federacji Rosyjskiej nie przekracza 90 na każde 180 dni.

Artykuł 6 – Opłaty za rozpatrzenie wniosku wizowego

1. Opłata za rozpatrzenie wniosku wizowego wynosi 35 EUR.

   Wyżej wymieniona kwota może zostać zweryfikowana zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 15 ust. 4.

2. Strony pobierają opłatę w wysokości 70 EUR za rozpatrzenie wizy w przypadkach, gdy wniosek jej dotyczący i towarzyszące mu dokumenty zostały złożone w okresie trzech dni przed planowaną datą wyjazdu. Przepis ten nie stosuje się do przypadków przewidzianych w art. 6 ust. 3 lit. b), e) i f) oraz w art. 7 ust. 3.

3. W odniesieniu do niżej wymienionych kategorii osób odstępuje się od pobierania opłaty za rozpatrzenie wniosku wizowego:

a) bliscy krewni – współmałżonkowie, dzieci (w tym przysposobione), rodzice (w tym opiekunowie), dziadkowie i wnukowie – obywateli Unii Europejskiej lub Federacji Rosyjskiej legalnie zamieszkujących na terytorium Federacji Rosyjskiej lub państw członkowskich;

b) członkowie oficjalnych delegacji, którzy na zaproszenie skierowane do państw członkowskich, Unii Europejskiej lub Federacji Rosyjskiej uczestniczą w oficjalnych spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w wydarzeniach organizowanych na terytorium Federacji Rosyjskiej lub jednego z państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;

c) członkowie rządów i parlamentów krajowych i regionalnych oraz trybunałów konstytucyjnych i sądów najwyższych, o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej umowy;

d) uczniowie, studenci, studenci podyplomowi oraz towarzyszący im nauczyciele, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń;

e) osoby niepełnosprawne i ich opiekunowie;

f) osoby, które przedstawiły dowody potwierdzające konieczność wyjazdu z przyczyn humanitarnych, w tym w celu przejścia pilnego zabiegu medycznego, oraz osoby im towarzyszące, w celu udziału w pogrzebie bliskiego krewnego albo w celu odwiedzenia ciężko chorego bliskiego krewnego;

g) uczestnicy międzynarodowych młodzieżowych imprez sportowych oraz osoby im towarzyszące;

h) osoby biorące udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany;

i) uczestnicy oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta bliźniacze.

Artykuł 7 – Długość procedury rozpatrywania wniosku wizowego

1. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich i Federacji Rosyjskiej podejmują decyzję w sprawie wniosku o wydanie wizy w ciągu 10 dni kalendarzowych od dnia wpłynięcia wniosku i dokumentów wymaganych do wydania wizy.

2. W indywidualnych przypadkach, szczególnie w razie konieczności przeprowadzenia dokładniejszej analizy wniosku, okres na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można przedłużyć do 30 dni kalendarzowych.

3. W nagłych przypadkach termin na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można skrócić do trzech dni roboczych lub mniej.

Artykuł 8 – Wyjazd w przypadku zgubienia lub kradzieży dokumentów

Obywatel Unii Europejskiej i Federacji Rosyjskiej, który zgubił swój dowód tożsamości lub któremu taki dokument skradziono podczas pobytu na terytorium Federacji Rosyjskiej lub państw członkowskich, może opuścić to terytorium na podstawie ważnego dowodu tożsamości upoważniającego do przekroczenia granicy, wydanego przez misję dyplomatyczną lub urząd konsularny danego państwa członkowskiego lub Federacji Rosyjskiej, bez konieczności posiadania wizy lub innego rodzaju upoważnienia.

Artykuł 9 – Przedłużenie wizy w wyjątkowych okolicznościach

Obywatelowi Unii Europejskiej i Federacji Rosyjskiej, który nie może opuścić terytorium Federacji Rosyjskiej lub państwa członkowskiego przed terminem określonym w jego wizie z powodów działania siły wyższej, bezpłatnie przedłuża się wizę zgodnie z przepisami ustawowymi państwa przyjmującego na okres konieczny do powrotu do państwa zamieszkania.

Artykuł 10 – Procedury rejestracji

Strony zgadzają się podjąć jak najszybciej działania w celu uproszczenia procedur rejestracji, aby dzięki temu stworzyć obywatelom Federacji Rosyjskiej oraz obywatelom Unii Europejskiej równe warunki w zakresie procedur rejestracji podczas ich pobytu odpowiednio na terytorium Federacji Rosyjskiej lub państw członkowskich.

Artykuł 11 – Paszporty dyplomatyczne

1. Obywatele Federacji Rosyjskiej lub państw członkowskich, którzy posiadają ważny paszport dyplomatyczny, mogą wjechać na terytorium państw członkowskich lub Federacji Rosyjskiej, opuścić to terytorium lub przejechać przez nie bez wizy.

2. Obywatele, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą pozostać na terytorium Federacji Rosyjskiej lub państw członkowskich przez okres nieprzekraczający 90 na każde 180 dni.

Artykuł 12 – Ważność terytorialna wiz

Z zastrzeżeniem krajowych zasad i uregulowań dotyczących bezpieczeństwa narodowego obowiązujących w Federacji Rosyjskiej i w państwach członkowskich oraz z zastrzeżeniem unijnych zasad dotyczących wiz z ograniczoną ważnością terytorialną, obywatele Federacji Rosyjskiej i Unii Europejskiej są uprawnieni do podróżowania w granicach terytorium państw członkowskich i Federacji Rosyjskiej na takich samych zasadach co obywatele Unii Europejskiej i obywatele rosyjscy.

Artykuł 13 – Wspólny Komitet ds. Zarządzania Umową

1. Strony powołują Wspólny Komitet ds. Zarządzania Umową (dalej zwany „komitetem”), w skład którego wchodzą przedstawiciele Wspólnoty Europejskiej oraz Federacji Rosyjskiej. Wspólnotę reprezentuje Komisja Europejska, którą wspomagają eksperci z państw członkowskich.

2. Komitet wykonuje przede wszystkim zadania polegające na:

a) monitorowaniu wykonania niniejszej umowy;

b) proponowaniu zmian lub uzupełnień do niniejszej umowy;

c) analizowaniu niniejszej umowy, a w razie konieczności proponowaniu do niej zmian w przypadku przystąpienia nowych krajów do Unii Europejskiej.

3. Komitet spotyka się w razie konieczności na wniosek jednej ze stron, przynajmniej raz w roku.

4. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 14 – Niniejsza umowa w kontekście umów między państwami członkowskimi a Federacją Rosyjską

Od momentu wejścia w życie niniejsza umowa staje się nadrzędna wobec postanowień umów lub ustaleń dwustronnych lub wielostronnych zawartych między państwami członkowskimi a Federacją Rosyjską w zakresie, w jakim postanowienia tych umów i ustaleń dotyczą zagadnień objętych niniejszą umową.

Artykuł 15 – Postanowienia końcowe

1. Niniejsza umowa zostanie ratyfikowana lub zatwierdzona przez strony zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami i wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym strony dokonają wzajemnej notyfikacji o zakończeniu wyżej wymienionych procedur.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu niniejsza umowa wchodzi w życie dopiero w dniu wejścia w życie umowy o readmisji między Federacją Rosyjską a Unią Europejską, jeśli dzień ten przypada po dniu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Niniejsza umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony z zastrzeżeniem możliwości jej wypowiedzenia zgodnie ust. 6 niniejszego artykułu.

4. Niniejsza umowa może zostać zmieniona w drodze pisemnej porozumienia stron. Zmiany wchodzą w życie po dokonaniu przez strony wzajemnej notyfikacji o zakończeniu koniecznych w tym celu procedur wewnętrznych.

5. Każda ze stron może zawiesić wykonywanie części lub wszystkich postanowień niniejszej umowy ze względu na porządek publiczny, ochronę bezpieczeństwa narodowego lub ochronę zdrowia obywateli. O decyzji w sprawie zawieszenia niniejszej umowy należy zawiadomić drugą stronę nie później niż 48 godzin przed jej wejściem w życie. Z chwilą ustania powodów zawieszenia umowy, strona, która zawiesiła stosowanie niniejszej umowy, bezzwłocznie zawiadamia o tym drugą stronę.

6. Każda ze stron może wypowiedzieć niniejszą umowę w drodze pisemnego zawiadomienia drugiej strony. Niniejsza umowa przestaje obowiązywać po 90 dniach od dnia otrzymania takiego zawiadomienia.

Sporządzono w XXX, dnia XXX, po dwa egzemplarze w językach angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i rosyjskim, każdy z tych tekstów na równi autentyczny.

W imieniu Wspólnoty Europejskiej W imieniu Federacji Rosyjskiej

PROTOKÓŁ DO UMOWY DOTYCZĄCY PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, KTÓRE NIE W PEŁNI STOSUJĄ DOROBEK SCHENGEN

Państwa członkowskie, które są związane dorobkiem Schengen, lecz jeszcze nie wydają wiz Schengen, w oczekiwaniu na stosowne decyzje Rady w tej kwestii, wydają wizy krajowe, których ważność terytorialna ogranicza się do ich własnego terytorium.

Wspólnota Europejska podejmie jak najszybciej działania w celu uproszczenia warunków tranzytu osób, które posiadają wizę Schengen lub zezwolenie na pobyt w obszarze Schengen, przez terytorium państw członkowskich, które jeszcze nie w pełni stosują dorobek Schengen.

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE ART. 6 UST. 2 UMOWY DOTYCZĄCA OPŁAT ZA ROZPATRZENIE WNIOSKU WIZOWEGO

Strony badają proces wdrażania art. 6 ust. 2 niniejszej umowy w ramach komitetu powołanego na mocy niniejszej umowy.

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE ART. 11 UMOWY DOTYCZĄCA PASZPORTÓW DYPLOMATYCZNYCH

Każda ze stron może skorzystać z prawa do częściowego zawieszenia umowy, a w szczególności jej art. 11, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 15 ust. 5 umowy, jeśli druga strona nadużywa praw wynikających z art. 11 lub jeśli jego stosowanie może zagrażać bezpieczeństwu publicznemu.

Jeśli stosowanie art. 11 zostaje zawieszone, obie strony rozpoczynają konsultacje na forum komitetu powołanego na mocy niniejszej umowy celem rozwiązania problemów, które doprowadziły do decyzji o zawieszeniu.

Obie strony deklarują w pierwszym rzędzie gotowość zapewnienia wysokiego poziomu zabezpieczeń paszportów dyplomatycznych, w szczególności poprzez zastosowanie identyfikatorów biometrycznych. Unia Europejska ze swojej strony zapewnia takie zabezpieczenia zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 2252/2004.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA WYDAWANIA WIZ KRÓTKOTERMINOWYCH OSOBOM PRAGNĄCYM ODWIEDZIĆ CMENTARZ WOJSKOWY LUB CYWILNY

Strony zgadzają się, że wizy krótkoterminowe dla osób pragnących odwiedzić cmentarz wojskowy lub cywilny wydaje się zasadniczo na okres nie dłuższy niż 14 dni.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA HARMONIZACJI INFORMACJI O PROCEDURACH WYDAWANIA WIZ KRÓTKOTERMINOWYCH I DOKUMENTÓW, JAKIE NALEŻY ZŁOŻYĆ WRAZ Z WNIOSKIEM O WIZĘ KRÓTKOTERMINOWĄ

Uznając znaczenie przejrzystości dla osób składających wnioski wizowe, strony niniejszej umowy uważają, że należy podjąć stosowne działania:

- ogólnie w celu przygotowania informacji dla wnioskodawców na temat procedur i warunków składania wniosków wizowych, samych wiz oraz ich ważności;

- w zakresie każdej strony z osobna, w celu sporządzenia wykazu minimalnych wymogów, zapewniając wnioskodawcom spójną i jednolitą informację oraz stosując wobec nich zasadniczo te same wymogi dotyczące niezbędnych zaświadczeń.

Informacje, o których mowa powyżej, powinny zostać szeroko rozpowszechnione (na tablicach informacyjnych w urzędach konsularnych, w ulotkach, na stronach internetowych itp.).

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA KRÓLESTWA DANII

Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza umowa nie stosuje się do procedur wydawania wiz przez misje dyplomatyczne i urzędy konsularne Królestwa Danii.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Królestwa Danii i Federacji Rosyjskiej zawarły niezwłocznie dwustronną umowę o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych o podobnych warunkach jak umowa między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ ORAZ IRLANDII

Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza umowa nie stosuje się do terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ani terytorium Irlandii.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Irlandii i Federacji Rosyjskiej zawarły niezwłocznie dwustronną umowę o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA REPUBLIKI ISLANDII I KRÓLESTWA NORWEGII

Strony przyjmują do wiadomości ścisłe związki między Wspólnotą Europejską a Republiką Islandii i Norwegią, w szczególności na mocy umowy z dnia 18 maja 1999 roku dotyczącej włączenia tych krajów we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.

W związku z powyższym wskazane jest, aby władze Republiki Islandii, Królestwa Norwegii i Federacji Rosyjskiej zawarły niezwłocznie dwustronną umowę o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych o podobnych warunkach jak niniejsza umowa.